

18. navadna nedelja A

*Gospod je blizu vsem, ki ga kličejo,
vsem, ki ga kličejo v zvestobi. (Ps 145,18)*

Prvo berilo

Izaija 55,1-3

To govori Gospod: "O, vsi, ki ste žejni, pridite k vodi, in vi, ki nimate denarja, pridite, kupite in jejte! Pridite, kupite brez denarja, brez plačila vzemite vino in mleko! Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti? Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro, naj uživa v sočni jedi vaša duša. Nagnite svoje uho in pridite k meni, poslušajte in bo živela vaša duša. Vcépil vam bom večno zavezo, Davidove dobrote, ki so zanesljive."

Drugo berilo

Rimljanom 8,35.37-39

Bratje in sestre, kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč? Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne visokost ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.

Evangelij

Matej 14,13-21

Tisti čas je Jezus slišal za smrt Janeza Krstnika in se je v čolnu umaknil od tam v samotni kraj, sam zase. Množice pa so to izvedele in šle iz mest peš za njim. Ko se je izkrcał, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu in ozdravil je njihove bolnike. Ko se je zvečerilo, so stopili k njemu učenci in rekli: "Samoten je ta kraj in ura je že pozna; odpusti množice, da gredo v vasi in si kupijo hrano." Jezus pa jim je rekel: "Ni jim treba oditi. Vi jim dajte jesti!" Rekli so mu: "Tukaj imamo samo pet hlebov in dve ribi." Dejal jim je: "Prinesite mi jih sem!" In vêlel je ljudem,

naj sedejo po travi, vzel tistih pet hlebov in dve ribi, se ozrl v nebo, jih blagoslôvil, razlomil hlebe in jih dal učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in se nasitili ter pobrali koščke, ki so ostali, dvanajst polnih košar. Teh pa, ki so jedli, je bilo okrog pet tisoč mož, brez žená in otrok.

V razmislek

"Pošlji jih stran" – takšno je pogosto naše stališče. Težave se nam zdijo pretežke. Počutimo se preobremenjene in nas je strah, da bi bili sami v življenju česa prikrajšani. Zaradi tega se poskušamo znebiti težav (drugih): "Pošlji jih stran!" S pomočjo čudežne pomnožitve kruha da Jezus svojim apostolom pomembno lekcijo – kdor želi oblikovati svoje življenje po njegovem zgledu, se ne more zadovoljiti samo s t.i. "zdravo kmečko pametjo", ki vedno poskrbi za ljudi na dober in na razumen način, vendar vedno le v razumnih mejah. Naše zgolj materialne in izmerljive možnosti so večinoma zelo omejene – le kaj nam bo pet hlebcev kruha in dve ribi za pet tisoč mož, ženâ in otrok sploh še nismo šteli! – torej so pod vprašajem drugi vidiki našega obstoja. Morda tisti, ki opogumljajo ljudi, da se sestavijo v majhnih skupinah in da si izmenjajo drug z drugim tisto, kar imajo pri sebi – kaj vse se naenkrat pojavi! Nenadoma je tu raznovrsten obrok – v vseh možnih pogledih! Ljudje se razgovorijo in povsod zazveni smeh. In vse to zaradi tega, ker Jezus zaupa svojim najožjim sodelavcem simbolično, z Božjim blagoslovom pripravljeno jed, da bi jo prinesli ljudem z vso rahločutnostjo in iznajdljivostjo ter jih z njo nasitili. Na ta način ne poteši le telesne lakote, temveč tudi lakoto po druženju, ter opogumlja k obzirnosti in solidarnosti. To nam je zgled, da tudi sami delamo enako. Samo hrana nas ne nasiti, temveč tudi občutek pripadnosti in pozitivnega srečanja. In ali nismo tako veliko bolj siti kot od obilnega obroka, ki pa ni pripravljen z ljubeznijo in je zato hladen? Tako se zgodi poleg čudeža nahranitve množice še en čudež – na koncu se učenci prav tako počutijo obdarjene, ko začudeno vidijo, kaj je nastalo iz malo hrane in kako so bili (v nasprotju z njihovimi strahovi) tudi sami siti. Sedaj imajo dovolj moči za nadaljnjo pot z Jezusom. Tudi drugi so obdarjeni z novo močjo za pot domov in skozi življenje, in to ne zgolj s fizično, temveč tudi z duhovno močjo. "Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti?" (Iz 55,2). Dejansko sporočilo pa se glasi: "Zastonj zapravljate denar, ker ne dobite nič vrednega zanj, niti kar bi vas nahranilo (t.j. kar bi ohranjalo vaše življenje in omogočalo rast in zorenje vaše osebnosti), niti kar bi vas nasitilo (t.j. kar bi vas resnično zadovoljilo in vas osrečilo)! Kar dobite, vam omogoči v najboljšem primeru preživetje in ne resničnega življenja!" Prvo berilo nas opozarja, da moramo biti pozorni, kakšno hrano dajemo sebi in drugim. Ni vsaka hrana "blagoslovljena od Boga" – t.j. nasitna v vseh pogledih. Preroška prisposoba polnosti življenja, s katero se srečamo v prvem berilu, nas spomni, da tistega, kar je res nujno za življenje ne moremo kupiti z denarjem. To, kar bi nasitilo celotnega človeka tako telesno kot duševno, nam želi podariti Bog, ki nas varuje, hrani, je naš prijatelj in je usmiljen do nas. Ali se Mu upamo prepustiti v luči naših ubogih petih kruhov in dveh rib, da stori, kar je v Njegovi moči?